

A tanulók jutalmazása. A középiskolai jeles tanulók jutalmazásának franciaországi módja nem elégíti ki minden tekintetben a franciákat és az iskolatársak szervezeteteinek legutóbbi kongresszusán Mengel tanár reformjavaslatot terjesztett elő. Merültek fel olyan tervek, hogy a jutalmazást teljesen meg kell szüntetni, de ez a terv Mengel véleménye szerint utopisztikus. Perpignanban három év óta megpróbálták korlátozni a jutalmazást, azonban ennek visszacsúszás volt a következménye, ha nem is a diákok legjobbjai részéről. Úgy látszik tehát, mintha a tanulók nem tudnának ilyen versengés nélkül elég szorgalmasan dolgozni. Javításra azonban szükség van és szerző két fokozatot ajánl. Az első fokozat valami kis dícsérő oklevél volna mindazok számára, akiknek osztályzata legalább átlagos 1., 2. A második fokozat valami külön jutalom volna. Ezeknek a számát korlátozni kellene, hogy az értékük emelkedjék. Erre a jutalomra a dolgozatok, feleletek és házi feladatok átlagos eredménye alapján kellene ajánlani a legkiválóbbakat. Végül ajánlja a szerző, hogy a jutalmak kiosztása ne legyen hivatalos ünnep, hanem családi ünnep. Ép ezért nem júliusban kellene tartani, — mert a legjobb elhatározások is eloszlanak a tanulók lelkéből a szünet alatt — hanem valamivel az új iskolaév megkezdése után, pl. december első felében.

Nem akarjuk a jutalmazások erkölcsi hatását lekicsinyelni, de azt hisszük, hogy a jutalomnak nem kell okvetlenül kézzelfoghatónak lenni és a jó tanár talál alkalmat mindig, hogy az érdemet ott és akkor jutalmazza, ahol és amikor e cselekedete a tanulók erkölcsi fejlődése szempontjából a legjobban érvényesülhet. Az év ünnepies befejezését és megnyitását jutalmazások nélkül is lehet olyaná tenni, hogy a gyermekek lelkében nemes érzület csirái fakadjanak.

*

Kik léphetnek az egyetemre Franciaországban?

A francia közoktatásügyi minisztérium a f. é. április 30-ról kelt rendeletében szabályozta, hogy az egyetemre való felvétel szempontjából az érettségi bizonyítvánnyal milyen képesítés tekinthető egyenrangúnak. Külön állapítja meg a rendelet ezt az egyenlő jogosítást minden karra. A jogi karra a középiskolát végzett tanulókon kívül beíratkozhatnak a műegyetemen, a saint-cyri katonai iskolán, a tengerészeti akadémián, az Ecole centrale des arts et manufactures-ben és az Institut agronomique-on végzett hallgatók. A természettudományi karokra az érettségi bizonyítvány mellett a következő okmányok is képesítenek: 1. A középfokú leányiskolák természettudományi ágazatának végbizonyítványa. 2. A középiskolák elemi osztályaiban való tanításra képesítő bizonyítvány. 3. A tanítóképzőintézeti vagy felsőnépiskolai okta-

tásra jogosító oklevél, ha a természettudományi ágról szól. 5. A Certificat d'études physiques, chimiques et naturelles (PC. N.), ha az osztályzatok összege legalább 80. 5. A jogi karra képesítő okleveleken kívül még a párizsi vagy a saint-etienne-i bányászati iskola, a vízépítészeti iskola és a közlekedési főiskola második ágazatának végbizonyítványa. 6. A bányaellenőri rang. 7. A vízépítészeti vezetői rang. — A humaniorák karára az érettségi bizonyítvány hiányában képesít: 1. Az «Ecole des hautes études» oklevele (történeti és vallási ágazat). 2. A keleti nyelvek iskolájának oklevele. 3. A középfokú leányiskolákra képesítő tanári oklevél (humánus tárgyakra). 4. A tanítóképző intézeti vagy felső népikolai oktatásra jogosító oklevél (humánus tárgyakra). 5. A középiskolai modern nyelvtanításra képesítő oklevél. 6. A műegyetem, tengerészeti akadémia, saint-oyri katonai iskola végbizonyítványa.

*

Meteorologia a középiskolában. A meteorologia gyakorlati fontosságáról nagyon kevés ember van meggyőződve, mert kevesen ismerik ennek a fiatal tudománynak az alapelveit. A középiskolai fizikai oktatás feladata volna ezen segíteni. Mert fontosabb dolog, hogy az iskolában a gyakorlati alkalmazásokra is kiterjeszkedjünk, mint arra törekedni, hogy a tudományt mennél teljesebben ismertessük meg a tanulókkal. A tankönyvekben is ez a teljességre való törekvés uralkodik, ezért jut kevés hely az alkalmazásoknak és köztük a meteorológiának is. Ezt az alkalmazását a fizikai ismereteknek annál kevésbbé szabad elhanyagolnunk, mert nagyon sok alkalmat nyújt a tanulóknak arra, hogy a maguk munkásságával szerezzék meg ismereteiket. A meteorológiai oktatás anyagáról és módjáról ír *Max Sassenfeld, a Monatshefte für den naturwissenschaftlichen Unterricht* júliusi számában. Mindenekelőtt meg kell tanítani az egyes műszerek kezelését és a velük való észlelést. Nemcsak leírjuk a műszereket, hanem felállításuk módját is megbeszéljük; megjelöljük a napnak a megfigyelésére legalkalmasabb időszakait és megtanítjuk, hogyan kell a megfigyelési adatok középértékeit kiszámítani. Hosszabb időn át végzett rendszeres megfigyelésekből érdekes következtetéseket vonhatunk, azonkívül megtanulhatjuk a meteorológiai táblázatok készítését is. Még aránylag legnehezebb a csapadékmérő felállítása, de idővel ezt is megtanulják a növendékek.

Ezekkel a megfigyelésekkel azonban nem érhetjük be. Meg kell beszélünk a meteorológiai jelenségeket, de ezt nem kell rendszeresen tenni, hanem alkalmasszerűen is járhatunk el. Esetleg az önképzőkörök munkásságát is igénybe vehetjük erre a célra. Így lassankint